

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

24. Dies Maii. Quantum à vitiis recesseris, tantum virtutibus propinquabis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

Majus.
fit à neglectu minimorum , & inde illa tandem au-
sta, propagata, & corroborata, pariunt ruinam ma-
nifestam. Cuniculi, minutulum animal, in Balearicis
olim Insulis non reperibantur. Importavit quidam
e continentis tantum duos : subito numerus tantus
excrevit, ut arbores, domos, urbes eruerint, coacti-
ques sunt (a) Baleades , opem Quiri: ium implorare,
ad noxiā progeniem coercendam. Fœcundior est
peccati fœtura , & longè in omnem partem ad no-
gendū funestior. Nullus mus sic arrodit, nullus
cuniculus sic effodit omnia fundamenta virtutis :
non hic, aut ille plures educit fœtus ad animi perni-
ciem. Peccatum verò, cum peccato conjungitur, quis
potest mente assequi quanta malorum colluvies
consequatur ? Time ergo peccata magna, cave &
parva. Time multa, time pauca, time unicum : mé-
mor illius

Omne bonum quod habes, contaminat unica labes.

24. DIES MAII.

Quantum à vitiis recesseris, tantum virtu-
tibus propinquabis. *S. Eusebius Emysen.*
Hom. 3. de Epiphany.

Recessus à I. **Q**uantus es virtutis amator ,
vitiis, est ac- tantus sis necesse est & vi-
cessus ad vir- tui osor. A vitiis remotus,
tutes. statim virtuti es vicinus. Accedis
ad illas , dum resedis ab his. Unius tamen hīc
B b s te

(a) *Strabo l. 3.*

te admonitum velim : dum tibi est consilium expellere animo omne vitium: dum tibi est fixum illis inducere bellum , non levi certandum est brachio , non molli pugnandum articulo , sed toto totius voluntatis conatu, conspirantibus Naturæ & Gratiæ viribus, omni intellectus industriâ, cunctis ingenii nervis, gnerofo proposito, excelsò animo. Noli tantum negotium adoriri , defultoriâ levitate , per transennam, quasi aliud agendo, sed age, quod agis. Quidam hoc bellum aggrediuntur discepto variis contentionebus animo , dum hinc honesti cupiditas trahit, inde illius nanciscendi difficultas retrahit : Omne illius votum ad virtutes accedere , sed metus est à virtutiscedere. Nec enim potest vitiis , nisi & sibi vicio inferre bellum, & suis pravis affectionibus, dare reputandi libellum. Hinc illis frequens ire, redire, surgere, & titubante vestigio relabi, proferre pedem, & refente anchoram tollere, & ex orâ solvere , tum mutatâbitò velificatione ad littus adhærescere.

II. Hinc in eâdem voluntate Velle, & Nolle. (*Vult & non vult piger.*) Irafitur & blanditur, lenocinatur, & abominatur, dissuaviatur, execratur, quo illustri emblemata exprimunt SS. Patres. Est aliquis amans sui, & delicatissimæ quietis , qui manè velitis lectulo surgere; quippe urgent negotia , & diei lunae propè meridiana , & pudor est, negotiosum otiam occupatum feriari, & tum stertere, dum alii vigilant & rebus suis invigilant. Procul hinc oscitans defidia: non nascitur palma inter plumas, sed inter pugnas : non acquiritur laurea in molli culcitra, sed in martiali arena: negotia peraguntur in foro, no-

(a) *Prov. 13.4.*

Majus
in lecto
modic
blanda
dæ vol
bit som
sat : in
gnat, &
& tam
stragul
Surgan
gna, pr
tur int
hæc cla
lat int
qui spi
videba
diem p
III.
ni, & i
semp
Deus f
ibi ros
& epin
rati, u
mur, q
le possi
vadim
Trojan
quod i
eum ve
tur, ne

Majus. Majus. Tesseræ. 395
im expel-
illis indi-
nio, non
volunta-
æ viribus,
nervis, ge-
um nego-
nsennam,
idam hoc
intention-
ahit, inde
ne illi et
à virtute
vitiosor-
dare repu-
urgere, &
& referte
mutata, li-

Nolle, (a)
ur, leno-
tur, quo
Est aliqui
anè velic
& diei lu-
um otiani
ii vigilant
ritans deu-
l inter pa-
citra, se-
foro, no-

in lecto ! Overba generosa , modò sincera ! Dum modicè levat caput, & enititur, pigritia renititur, & blandâ veluti manu palpat, & sensus quidam jucundæ voluptatis repugnat, & suaviter titillat. Succumbit somno , & recumbit in lecto : accusat se , & excusat : in se indignatur , & sibi adulatur : se oppugnat, & propugnat. Pulvinar ei movet stomachum, & tamen illi imprimit osculum : tollit manum ad stragulas vestes, easdemque mox reducit, & quiescit. Surgam modò, & dormit ultrà modum. Mira pugna, pugnatur in strato velut in campo : prælinianatur inter se voluntas, & voluptas : illa oculos ferit, hæc claudit : illa pungit animam, hæc resolvit. Evolat interim hora , dum trahitur mora : & ille Thraso, qui spiritu veluti uno difflatus omnes difficultates videbatur, exigua corporis titillatione vincitur, & diem perdit.

III. Est illa mascula vox Trajani Ducis Christiani, & invicti ad Valentem Imperatorem : (a) *Deum semper sequitur victoria, & ad eos accedit, quibus Deus se Duce præbet.* Ita est, ubi Deus erit sospitator, ibi rosæ, laureæque pullulabunt & coronæ texentur, & epinicia exaudientur. Nos cum dæmone compatri, ut robustissimo gigante, minuti pygmæi videmur, quos elidere, & audaci pede facilè proterere ille possit. Sed divino præsidio defensæ, in leones evadimus, ignem spirantes, & inimico formidandi. Trojam olim annalium monumentis celebrem, quod unum haberet Hæstorem, *moram fatorum*, ut eum vocat Poëta nec Achilles dum hostes persequuntur, nec Ajax, dum instat, non Diomedes, dum gladio furit,

(a) Theodor. l. 4. c. 29.

farit, vel arcu Teucer, non consilio Agamemnon, nec oratione Nestor, nec divinatione Calchas, nec dolis Ulysses, tot annorum curriculo capere potuerunt. Nos si Deo auspice præliemur; & sub ejus vexillis meremus, speremus fore, ut illius gratia freti, robore nixi, numine fulti, vim, tela, consilia, machinas, balistas, violentas impressiones, & efferatam audaciam vincamus? Ipse est cæli podio non tantum est spectator sed propugnator: & ut Xerxes, pugnam Samianam ab alto monte spectaturus, in aureo sedi solio, & multos adhibuit scribas, quorum munus fuit, ut quæque res in prælio gererentur, excipere, & fortia uniuscujusque facta notare. Sic Deus est sua machina nos contemplatur pugnantes, juvat ut vincamus, palmas numerat, ac victorias. Sub tali Duce pugnanti, est victoria certa, sub aliis incerta: juxta illud Poëtæ:

Est nulli certum cui pugna velit dare certum.

25. DIES MAI.

Omnis perfectus, perfectionis est indigens.
Fulgent. ad Monim. l. 1.

Nemo tam I. **I**cet jam pedem extuleris ex virtute perfectus, & à vitiis recesseris, & in cui non insit defectus. **L**ata, & à vitiis recesseris, & in tuleris in viam arctam, & ad virtutes accesseris, nunquam temen oportet tibi persuadeas, te statim omnibus absolutum numeris, sed potius te scatere nævis in numeris. Nihil enim est aliud in hac vita omnis no-